

Előfizetési árak:

Égész évre . 20⁰ kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy óra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.

bol az előfizetések és a hir-
petések elfogadtatnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.

első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Iparpártolás nálunk és Ausztriában.

Pécs, 1901. november 7.

Szörnyű nagyra van a magyar kormány az ő iparpártolási akciójával. Gar-mada számra gyártja a rendeleteket, a melyekben lelkére köti a hatóságoknak, hogy *egyenlő feltételek mellett* előnyt adjanak a hazai vállalkozóknak, osztogatja a privilégiumokat, sőt pénzbeli segílyt is a bevándorolt idegen gyáralapítóknak és mindzettel azt akarja megmutatni, hogy magyar ipart teremteni és fejleszteni igenis lehet a közös vámterületen is.

Csak hogy ennek az egész nagy apparátussal folytatott akciónak a hatása szá-nalmasan csekély s mikor ezt a kormány is kénytelen bevallani, nem azt mondja, hogy tévedett, mikor az iparfejlesztést a közös vámterületen is keresztülvihetőnek tartotta, hanem a balsiker egész ódiumát a társadalomra hártja, a mely nem tud lelkesedni a hazai iparért.

No hát ennek egy okkal többnek kellene lennie arra, hogy a közbelső vámsorompókat föllállítsuk, mert ha közönségünk hazafiságból keresné a hazai ipar-cikkeket, akkor nem volna olyan nagy szükség az idegen áruk beözönlését vámvonallal megnehezíteni. De erre a mi kormányunk gondolni sem mer, mert ebben a mi kormányunknak kötött mars-rutája van, a melyet Bécsben adtak ki neki s a mely nemcsak a vámközösségnek minden áron való föntartását írja elő, de egész iparpártolási akciójának irányát és terjedelmét is megszabja, olyan korlátok közé szorítva azt, hogy csak olyan mézes madzagul szolgáljon a békétlenkedőknek, valójában azonban mégse ártson az osztrák ipar szabad forgalmának.

Hisz látjuk, hogy az osztrákok a magyar kormányának még ezt a szá-nalmasan vergődő iparpártolási akcióját is a gazdasági szövetség szellemével ellenté-tesnek mondják és ráolvassák a magyar kormányra a saját okoskodását, a mely-lyel idehaza a gazdasági közösséget védel-mezni szokta, hogy t. i. Ausztria és Magyarország egymásra vannak utalva: Ausztria biztosítsa piacait a magyar

nyersterményeknek, Magyarország pedig legyen biztos piaca az osztrák iparnak.

Ez aztán még jobban megbénítja a magyar kormány erélyét a magyar ipar fellendítése körüli munkában; pedig az osztrákoktól ebben a tekintetben nagyon tanulhatna erélyt, noha azoknak nincsen olyan égető szükségük az ő iparuknak a saját területükön való védelmezésére, mint nekünk.

És mégis, ha összehasonlítjuk az osztrák kormány iparpártoló intézkedéseit a mi kormányunk hasonló rendelkezéseivel, rögtön szembeszökik az az óriási különbség, a mely a kettő között van. Így az osztrák kereskedelemügyi minisz-ter legutóbb körrendeletben hagyta meg a tartományi főnököknek, hogy közszállít-ásoknál első sorban a belföldi cégnek itelendő oda a szállítás, *még abban az esetben is, ha ez a külföldi cég ajánlatánál drágább*; ha a különbözetet a ter-melési költségek, melyekhez az adózási különbözetek stb. is számítandók, indokoltá teszik. Elrendelte továbbá az osz-trák kereskedelmi miniszter, hogy a tar-tományfőnökök befolyásukat ily értelemben *a magán vállalkozás beszerzéseinél is ér-vényesítsék*. Mikor új magánüzemek beren-dezéséről, vagy kibővítéséről van szó, az engedély kiadására jogosított hatóságok csak úgy adják ki az engedélyt, ha a berendezésnek hazai forrásból való be-szerzése kelleg biztosítva van.

Ugyan mikor mert kiadni a magyar kormány a hazai ipar védelmére hasonló rendeletet? A közszállításokra nézve egész szerényen oda terjed a mi rendelkezésünk, hogy egyenlő feltételek mellett a hazai ipar részesítendő előnyben; arról, hogy a magyar iparnak sokkal nagyobb termelési költsége, sokkal terhesebb adója is tekintetbe vétessenek, s neki juttassák a közszállítást akkor is, ha ajánlata ennyivel drágább, mint a külföldi cégé, arról nálunk még álmodni sem mernek.

Hisz még annak is örülnünk kellene, ha a hazai iparnak egyenlő feltételek mellett is mindig előnyt nyujtanának a közszállításoknál; de a valóságban ez is csak jámbor óhajítás marad; hisz maga a kormány jár elől a kárhozatos példával,

mikor a saját szükségletét is nagyrészt Ausztriából fedezi. Csak legutóbb is a Magyar Bánya- és Kohóvállalatok Egye-sülete kénytelen volt a kereskedelmi mi-niszterhez fordulni azzal a szerény kére-lemmel, hogy a magyar államvasutak, az államilag szubvencionált vasutak, az ál-lami és az államilag segélyezett gyárak egyenlő ár mellett a magyar kőszénet részesítsék előnyben. Tehát még az államvasutak és az állami gyárak is külföldi szénét használnak, dacára annak, hogy hasonló árban, sőt még olcsóbban is ren-delkezésükre állana a magyar kőszén.

Az meg általánosan bevett szokás már nálunk, hogy abban az esetben is, ha belföldi cég nyeri el a közszállításokat, senki sem tartja kötelességének ellenőrizni, hogy az a belföldi vállalkozó hazai anyagot használjon, vagy hazai gyárt-mányt is szállítson. Ezért aztán rendes dolog az, hogy a közszállításokkal megbi-zott belföldi vállalkozó külföldről s első sorban Ausztriából szerzi be a szállítandó dolgokat. Tapasztalhattuk ezt a többi közt a pécsi államvasuti indóház építésénél, a melyhez még téglát is Ausztriából szállítottak.

A magyar kormány még a saját közvetlen rendelkezése alatt álló szállítások-nál is így tartván szeméi előtt a nagy garral hirdetett hazai iparpártolást, kép-zelhető, hogy milyen idegenül hangozhatik neki az osztrák miniszternek az a rendelkezése, hogy még a magánvállalkozásra is érvényesítendő az állam iparpártolási be-folyása. Nemhogy a csupán önerejére tá-maszkodó magánvállalkozásnál merné ez irányban érvényesíteni befolyását, de még az állami szubvencióval létesített vállalko-zásoknál is szabad „turulozást“ enged. Nagy kedvezményeket, nagy pénzbeli szubvenciókat engedélyez élelmes osztrák gyárosoknak, akik idebent Magyarországon nem is fiókgyárat, hanem csak vignettázó műhelyt tartanak, ahol az osztrák gyérből érkezett árukat fölcifrázzák magyar nem-zeti címkékkel s így sózzák a nyakába a magyar közönségnek ezt a legujabb sütetű „hazai gyártmányt.“

Ily eljárás mellett aztán higgyen még valaki a magyar kormány iparpártolási

RIEDMANN KÁROLY

LEGNAGYOBB és
LEGOLOCSÓBB
BUTOR-RAKTÁR

Pécsett, Siklósi-országut 44. sz. a., a Mátyás Király átelében.

Nagy választék, mindennemű fa, vas és kárpitozott butorokban a

legegyszerűbbtől a legfinomabb

kivitelben.

Nagyobb berendezések és menyasszonyi kelengyéknél

10% árengedmény.

törekvéseinek komolyságában és őszinteségében. Nem egyéb az üres szemfényvesztésnél, mert őszintének csak azt az álláspontját ismerhetjük el a magyar kormány-nak, a mely abban kulminál, hogy nekünk a mi piacainkat Ausztria ipara számára kell biztosítanunk, viszonzásul nyersterményeink elhelyezhetéséért.

Ez az elv és a hazai ipar védelme merőben ellenkezik egymással, azért nem lehet hinni annak, aki egy lélekzetre vállalkozik mind a kettőnek a megvalósítására.

Mi az igazi jótékonyosság?

(→) Ilyenkor, a tél közeledtével, nagy munkában vannak jótékony egyleteink. Gyűjtik a télire valót; rendezik a segély-alapot, hogy mikor beáll a hideg idő, minél több segítséget nyújthassanak a szegényeknek.

A jótékonyosság fogalmában már benne van a jótékony célja is. A cél: jót tenni az emberekkel. *Jót tenni azokkal, a kik a jótékony nélkül elvesznének.* Egyedüli és egyetlen cél ez. Tehát már itt kimondjuk, hogy *jót tenni olyanokkal, kik a jótékony nélkül is megélhetnek*: ez már nem jó, hanem rossz; ezzel azoknak az embertársaknak nem a javát mozdítjuk elő, hanem *rosszat tesszünk velük*, mert hozzászoktatjuk a henye élethez, a munka meg nem becsüléséhez s azok így gondolkoznak:

— Dolgozzék a bolond! Egypár hatósért nem töröm magam ebben a farkasordító hidegben. Hiszen kapok innen is, onnan is segítséget, majd megélünk valahogy!

És meg is élnek. Megélnek a jótékony-ságból, a jótékony egyletek segítségéből. Megélnek ők munka nélkül; mikor sokan pedig munkájuk mellett is nyomorognak.

Ne tessék paradokszonnak venni; de úgy van, hogy *Pécsett nincs is szegény ember.* Mert a szegény ember nem kérdezi, ha bármiféle helyre invitálják, hogy — *mi lesz a dolga?* Nem veszi számba, hogy egy óra, vagy félóra alatt tud-e valamit elvégezni. —

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Közös tulajdon.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Irtá: Nagy József.

Kívánja, hogy mondjak ismét valami mesét mára, ehhez a naphoz méltót, ebből a naphoz valót, úgy mint két évvel ezelőtt. Banális kívánság nagyságos asszonyom. Akkor a tragédiának megirhattam néhány sorban a meséjét, mert ott játszódott le közvetlen a szemem előtt; csak az ablakokat kellett szépen egymasmellé illeszteni és azok olyan szomorú szépen tudták megcselekedni azt, a mire mi hir-éhes emberek vágyunk, hogy szép, esetleg könyfakasztó szavakba öltöztessük a szereplők cselekedeteit. És mégis . . . Nem örömmel vesszük fel a tollat, ha ily témák megírására vagyunk kötelezve. Megbántam én is, hogy kimarkoltam annak az embernek, — ki fegyvert fogott önmagára, — a lelkéből azt a részt, a melyben talán többen Önnel asszonyom gyönyörködtek.

S most ismét vágyik újabbat s talán hasonlót hallani tőlem . . . Miért tőlem? Én arra születtem tán, hogy körmeimmel levájjak a sirok mélyére, kiszakítva a holt ember szívét, végig rohanjak vele a város utcáin, kiáltozva: Nézzétek emberek, ennek a szívnek hajmeresztő tragédiája volt, s ti nem tudtatok meg; nem gyönyörködhetetek benne

Örül, ha kereshet és munkáját tisztességesen megfizetik.

Nálunk ez nem így van. Hány családapá pipál vagy bagózik az egész télen otthon a kuckóban, ahelyett, hogy munka után látna.

De hát nincs is rászorulva. Az a kis kamra, melybe gyerekeivel és feleségével meghuzódik, nem jár valami sok házbérrel. És ezt is megkeresi az asszony, a ki bejárónő, vagy mosónő. Azután pedig ott van a *népkonyha*, a gyerekek oda járnak enni, sőt haza is hoznak ebédet. Ott van a *Vince-egylet*, attól tejet, kenyeret kapnak; ott van a *nő-egylet*, az ruhát és főznievalót küld. — És így tovább. Még fát is kapnak utalványok szerint s így se az éhségtől, se a hidegtől nem kell tartaniok. A nagybacska fluk, azok is eljárnak munka után néha és keresnek is valamit. A nagybacska lányok szintén eljárnak; néha nappal, de leggyakrabban a nap leszálltával s azok is keresnek, a mit és a hogy tudnak. — S bizony megesik, hogy egy ilyen *ügynevezett szegény családnál a népkonyha kosztján még dísznót is nevelnek.*

Hát persze, ha nem volnának azután mégis *valóban* szegény emberek, a kiknek csakugyan nincs betevő falatjuk sem, a kik betegen is dolgoznak, csak hogy éhen ne veszzenek: akkor nem szólalnánk fel ez ellen. Hiszen a jótékonyosság egyéni alapja a lelki öröm s úgy egyesek, mint egyletek bárkivel tehetnek jót, ha nekik abban kedvük telik.

De mert a rossz helyen alkalmazott jótékonyosság tulajdonképpen kártétel; s mert bizony vannak ügynevezett *szemérmes*, igazi szegények, kikre a jótékonyosság ugyancsak ráférne: ezért most, a tél közeledtével, *több dolgot ajánlunk a jótékony egyletek figyelmébe.*

Az első és fő dolog: *csak azzal tenni jót, a ki arra rá van utalva, ki a jótékony segítség nélkül elvesznék.*

Kerülni kell tehát minden néven nevezendő és elgondolható *protekciót* és kerülni kell azt is, hogy valamely jótékony egylet által segélyezett egyén *más egylettől* is segélyt kapjon s így ő maga dolog nélkül megélhessen, míg mások nyomorognak.

Pedig eddig ez így volt. Ezután, hogy ne legyen így: az a hivatása a jótékony *igazi gyakorlásának.*

Városunkban sok a *közsegélyt* élvező

szegény is. Ezeknél a hatóság alapos vizsgálat után állapítja meg a segélyezés szükségét. Ezek tehát olyan szegények, kik esetleg egy, de csak *egy* jótékony egylettől is részesíthetők a télen segítségben. De főképp az oly családoknál, hol — a családfő munkakerülésével lopja a napját s dologra a felesége se jár, meg a gyerekei sem: azon a címen, hogy *sok a gyerek*, vagy ez a haj, az a baj — segélyt jótékony egyleteink ne adjanak. Segítsenek özvegyeket gyermekeikkel; de ne legyenek a henyelés kútforrásai egész családok számára. S végül a jótékony egyletek közöljék egymással a segélyezetteik névsorát; hogy így elkerülhető legyen, hogy némelyek kéthárom egylettől is kapnak segélyt, míg mások — mert már nekik nem jut — nagy nyomorban sanyilódnak.

Mert az igazi jótékonyosság alapja az igazi, a fenyegető szükség esetén való segítség s nem kényelmes élet biztosítása dolgozni nem szerető élősdi embereknek!

H i r e k.

Pécs, 1901. nov. 7.

Musolino, a banditák királya.

Olaszországnak ma Musolino a legtöbbet emlegetett embere. Carducci és Zanardelli, Mascagni és D'Annunzio, Duse Eleonora és Ada Negri összefüve sem fordulnak meg olyan gyakran a közbeszédben, mint Musolino, a brigantik királya, a ki néhány hónap előtt még egész Calabria réme volt, míg néhány nap óta börtönben ül és prédatárgya az újságtudósítóknak és dilettans psychologusoknak. Az ember azonban egészen különös érzésekkel közeledik hozzá. Nem úgy tekintik, mint közönséges gonosztevőt, hanem mint valami ritka tenomént.

A minthogy csakugyan rendkívüli ember. Bizonyos tekintetben hatalmasabb, mint Fra Diavolo. Ennek az emléke különben Musolino esetében annál aktuálisabb, mert Musolino is ugyanazon a vidéken garázdálkodott, mint Fra Diavolo. Ez utóbbi rablóvezér volt, a ki egész bandával járt; Musolino ellenben magányosan dolgozott és egyedül szállt a calabriai hegyek között, akárcsak a kőszáli sas.

mert inkább önmagát emészté, mint elárulta volna nektek, szenvedéseit! . . . S aztán kitarjam a sirnak mély titkát, a holt ember szívének sirlalmait, hogy ki emelkedjen a sírból és csontos kezével belémfojtsa a lelkemet az árulásért? . . . Nem. Ne bántsuk őket, a holtakat, had nyugodják csendes örök álmait. Inkább sirjunk. Hiszen a sirás olyan édes, olyan megnyugtató . . .

Nézzé, figyelje csak meg asszonyom, könnye van ma az utszéi koldusnak, könnye van az éjji pillangónak, ki máskor fásult köznynyel rójja az utcákat, keresve a pártfogót ki másnapra egy darab kenyeret biztosít számára; ennek a lelkébe is behat a temető fénye, a holtaknak áldozott szentelt láng és megtanul az orgiák zajában is — sirni.

Szálljunk mi is asszonyom azokhoz, lelkünk ihletével; a kik kedvesek voltak számunkra; áldozzunk nekik egy könnyet egy imát s azután . . . hogy teljesítem óhajtatását, betolakodom az élők közé, megragadok két alakot és ide állítottam őket betűk alakjában nagyságos asszonyom elé, gyönyörködjek bennük, vagy szánja őket.

Egyedül volt. Lelkét keserűség töltötte el, olyan égető, maró, keserűség, mint az öröm. Az undor érzete az élet iránt, nyomasztóan súlyosan, tolakodón ereszkedett rá, körülvette mindenfelől, mint a sötét őszi est. Nehéz gondolatok jöttek sűrűn, lomhan, keserűn. Az emberi lét haszontalanságán, hiúságán és nyomorult hamisságán gondolkodott.

Lelki szemei előtt elvonultak a kornak

különböző szakai. A sirok megnyitk az emlékek megelevenedtek s úgy érzé, hogy a bognak többet mértek a boldogságból mint az embernek.

Asszony hűség . . . Öntudatlan ámitás . . . feneketlen hordónak megtöltése . . . menykőcsapás, mely megöregíti az ifjut, meg utáltatja velünk az életet.

Mi is az élet . . . ?

A betegség, a kinok úgy marják mint a rozsdá a vasat, míg föl nem emésztik és aztán takarodj az örvénybe! Még jó ha az élet így lebonyolódik.

Látta maga előtt az életet mint folyton hullámzó tengert; ő maga hitvány csolnakba ül és az átlátszó viz rideg, iszapos fenekén, formátlan rémalakok mozognak; valamennyi gyarlóság, szenvedés, örület, szegénység vak-ság . . . Odané s a rémképzemények egyike kiválik a homályból, mindegyre emelkedik, mindegyre világosabb, kivehetőbb, undokabb lesz . . . bűn, az asszony bűne, mely egy pillanat alatt felfordította a csolnakot s ő segítségért kiált kétségbeesve . . .

A férfi, mert az volt a kiragadott alakom, — fejszováva felugrott helyéből s alától járt a szobában, melyben rendetlenül hevert néhány butordarab. Majd meggyújtott egy fagygyu-gyertya maradékot, előszedte a kopott fekete ünneplőt, felölté, aztán karjára fűzte a pár krajcárért vett koszorút és indult a temetőnek, a hol az ő életének egyik fele temetve volt.

A temető bejáratánál hullámszik a népsokaság. Mindenki megnézi a temetőt. Így

Fra Diavolo, a ki annak a századnak az elején élt, melynek Musolino a végső éveiben szerepelt, politikával is foglalkozott, a ki törével a Bourbon monarchia és a római bibornokok szolgálatában állott a francia jövevények ellen, azután pedig az angol commodore: Sidney Smith szolgálatába állott; Musolinonak sejtelve sem volt a politikáról, talán azt sem tudta, hogy Crispi vagy Pelloux áll-e a kormány élén és talán ma sem tudja, hogy Zanardelli a miniszterelnök. Különbözik azután a világ minden banditájától abban is, hogy sohasem rabolt és sohasem fosztogatott. — Olaszország legújabb krónikája bőven tanuskodik, hogy voltak és vannak olasz szenátorok, képviselők és községi tanácsosok, a kik többet tolvajoltak, mint Musolino.

De hát mit tett Musolino? Olyan nemzis-féle szerepet játszott. Az antik eredetiség és a hősi boszúállás árnyéka lebeg körülötte. Azért helyezi magát a törvényen kívül, hogy megboszulja a rajta tett méltatlanságot és sérelmet, ezért ő, ő és ismét ő. Nem várja, míg a sors szolgáltat neki igazságot — ő maga veszi kezébe a boszu művét. — Látni akarja ellenfeleinek lakolását és nem mondja sajnálkozva:

— Majd eljön a boszuló!

Hogy miképen lett Musolino banditává, azt annak idején megírták az összes lapok. A catanzaroi esküdszék 21 évi fegyházra ítélte őt egy gyilkosságért, a melyet — állítása szerint — sohasem követett el.

— Ártatlan vagyok! — hangsúlyozta ezerszer s azt kiabálja most is folytonosan. — Ártatlan vagyok! mert a tömeges gyilkolás, a mit azóta elkövettem, nem az én bűnöm, az igazságtalan ítélet hajtott bele. Az emberek rosszasága tett azzá, a mivé lettem. Én csak boszút álltam azokon, a kik engem ártatlanul elítéltek. Az eset úgy történt, hogy ezelőtt négy évvel San Stefanóban egy korcsmában Musolino veszekedést kezdett Zoccoli Vincével, a korcsmáros fiával, a kit régen gyűlölt. A gyanútlan embert kicsalta az országútra és megszurta egy késsel, de csak jelentéktelen sérülést ejtett rajta. Ezután két nappal Zoccolinak, miközben lovait etette, puszkagolyó süvített el a füle mellett. Az ifju Musolinora gyanakodott s följelentette őt. Musolino tagadta a tettét, de ennek dacára 21 évi fegyházra ítélték! Az egész világ megdöbbszent a szigorú ítélet hallatára s igazta-

szokás ez már. A férfit elragadja a tömeg és viszi, sodorja. Engedi magát. Olyan jól esik a lábainak, hogy nem kell mennie. Ugyis sokat fáradt ő már az életben. És így gyorsabban is ér be a temetőbe. Vannak, a kik nem örömmel dörzsölnöznének hozzá. Még itt az egyenlőség színhelyén is érezni a gőg, a büszkeség, a kiváltságot; gyarlóságát az embernek, bár tudják, hogy hat láb mélységben majd olyan egyformán változnak át sárrá, porrá, mint a természet nagy kezében minden, a minek mulandóság, pusztulás a rendeltetése.

S a férfi, ki kopott ruhájában ott kevereg az emberárban, mindjobban szorítja magához szerény koszoruját, mintha legdrágább kincsét féltene az emberektől. Azok nem értik őt s ő nem azokat. Azt tudja csak, hogy ő boldogtalan; hogy az ő számára is készíthetnének itt helyet, a hova minden fájalmával beköltözne örökre.

Ahogy végig lépked a fényárban uszó sirok közt, kicsordul a szeméből egy köny. Talán maga sem tudja miért.

lannak találta azt. Ekkor esküdött boszút azok feire, a kik elítéltek. Hiába hangsúlyozta ártatlanságát, őt, mint állítólagos társát, Filastot börtönre vetették. Ez utóbbi 8 évet kapott.

Két másik gonosztevővel kerültek egy cellába, a honnan aztán mind a négyen, a falba vájt nyíláson át, megszöktek. Musolinot azóta talán ezer carabinieri üldözte eredménytelenül, míg ő a calabriai erdőkben csatangolt és szörnyű boszút állott mindazokon, a kik bármely irányban is hozzájárultak elfogatásához. Alig husz nappal szökése után két terhelő tanuját meggyilkolta az erdőszé- ben. Szülőfaluja közelében időzött leggyakrabban és harmadtél esztendő alatt, míg az államhatalom mindent elkövetett, hogy kézrekerítse, egymásután eltette láb alól mindazokat, kik elítélését elősegítették. Különösen ellenségének, Zoccolinak családjában rendezett iszonyu vérfürdőt. Egész néposztály támogatta őt és mindig értesítették hol van az, a kit éppen keresett. Nyílt mezőn, világos nappal, valamely földzék oltalma alatt küldte golyóját ellenfele szívébe és golyója sohasem tévesztette célját.

A nép, a mely azt hitte, hogy Musolinot védszentje Szent József oltalmazza, mély gyászt öltött, hogy Musolinot elfogták. — Nem Calabriában, hanem Urlane mellett. A Campagna Acqualagna-ban, esett a törvény kezei közé. — Annyi csendőrséget és katonaságot küldött az állam Musolino ellen, hogy ez két és fél évi harc után már nem érezte magát biztonságban hegyei között. Anconán át Fiuméba akart menekülni, hogy végkép hátat fordítson Itáliának. Utolsó útján két carabinieriivel találkozott. Ezeknek föltűnt, hogy látásukra egy főfegyverkezett ember menekülni igyekszik. Utána eredtek és több órai üldözés után elfogták.

Musolino egész briganti-élete alatt sohasem lopott, sohasem rabolt, barátai gondoskodtak testi szükségleteiről. A harmincéves banditára életfogytiglani fegyház vár, mert Olaszországban a halálbüntetést eltörölték.

Napirend 1901. november 8-án.

Naptár: péntek. nov. 8. — Róm. kath.: Gottfrid. — Prot.: Gottfrid. — Görög-kel. (okt. 26.) Demeter. — Zsidó: Marchesvan 26. — Nap kél 6 óra 41 perckor; nyugszik 4 óra 14 perckor. — Hold kél 3 óra 43 perckor reggel; nyugszik 2 óra 23 perckor délután.

Tömerdek bánatot lát itt együtt, összehasonlítja az övével; az övé tulhaladja az összesét, — talán ez fáj neki, ez csal könnyet a szemébe . . .

Megáll egy kis domb előtt, arra le a temető végen, odahelyezi a fejére szerény ajándékát és nézi a keresztet némán, szótlanul. Belebámul abba a gyertya lángba, a melyet valaki oda gyújtott a sirra, az ő gyermeke sirjára. Vajjon ki tette?

Egyszerre halk kiáltás lebbent fel ajkairól . . . arca sem örömet, sem fájdalmat, sem sajnálatot nem fejezett ki.

Olyan kifejezést ölt mint azon ember arca, ki váratlanul találkozik egy másikkal, ki régen eltűnt látköréből, kit egykor nagyon szeretett s ki most egyszerre elébe áll, talán, hogy felszakítsa a sebet, mit rajta ejtett évekkel előbb, mikor megcsalta, mikor elhagyta; vagy bocsánatát jött kikönyörögni . . .

Az asszony pedig, ki pár lépésre állt a kicsi sirtól, könnyezve remegő ajakkal, nem jött egyébert, csak a miért a szive vágyott: egy főhászért, egy imáért. De ahogy ott látta

Időjelzés. A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: hideg idő, helyenkint csapadék várható. **Szinház:** Vörös talár, szimfónia.

— **(A polgármester itthon.)** Majorossy Imre, polgármester, tegnap este Budapestre haza érkezett és átvette a polgármesteri teendőket intézését Nendtvich Andor, helyettes polgármestertől.

— **(Fedák Sári elutazása.)** Fedák Sári a ma reggeli félkilenckor induló vonattal elutazott Szegedre. Pécsi tisztelői közül számosan lekísérték az állomásra, a hola távozó művész mindenkivel lekötözött szívélyességgel búcsuzott el.

— **(Jogász ismerkedési estély.)** Tegnap este tartották jogászaink az ismerkedési estélyt, a mely igen jól sikerült. Nagy számban jelentek meg az estélyen, a mit a Nagy Vigadó tánctermeiben tartottak meg. Az estélyen a tanári kar közül is többen megjelentek és az első éves joghallgatók nevében a megjelent tanárokat Némethy József első éves joghallgató egy szép beszéd kíséretében fölköszöntötte. Az estélyen ifj. Koródy Gyula zenekara játszott, a ki, mint máskor, ezuttal is páratlan szorgalommal húzta a jobbnál jobb nótákat. Az ifjuság egész reggelig mulatott együtt.

— **(Egyházmegyei hírek.)** Horváth Mihály Hercegszöllősi nevezetett kiplébánosnak s a plébánosi esküt le is tette. Heckenberger Konrád bizovaci adminisztrátor ugyanoda plébánosnak nevezetett ki.

— **(Jelentés a vizről.)** A Tettye forrás vizállásáról a főmérnöki hivatal a következő jelentést adta ki: Folyó hó 7-én reggel 6 órakor a tettyei viztartóban 1000, az ellentartóban 680 kb. viz volt; a hozzáfolyás 24 óra alatt 690 köbméternek találtott.

— **(Egy kis osillagászat.)** November hóban a nap hossza 1 óra 13 perccel fogy. A nap ugyanis elsején 6 óra 30 perckor kelt és 4 óra 25 perckor nyugodott; te-

a multak romjait, az egykori férjet, megdobbant a szive, eltakarta az arcát kezeivel . . . Miért ma! éppen ma! Visszaemlékezett a mi régen-régen történt.

Visszaemlékezett . . . Talán arra a bűnre, a mit elkövetett a férje és a hitvesi hűség ellen.

Amikor kimult az a csöpnnyi, családi életet összekötő kapocs, szabad lett. Vitte a vágya, üzte a vére s ő gyenge volt, — gyenge mint valamennyi asszony . . .

S a hogy lévek mulva itt összejöttek, mindenik erre emlékezett, itt a sir, a romba dőlött kicsi oltárkép felett.

Majd bátorságot vett magának közeledni. Lassan mert csak; félt. Pedig már meg volt büntetve abban a mit elkövetett. Megállt közvetlen a sir előtt. A férfi fölkel a sirról és távozni készült, hogy helyet adjon annak a másiknak; nem mondta, de érezte, hogy annak is joga van hozzá.

Az asszonynak remegett az ajka; szólni akart; visszahívni az urát.

A férfi szólt:

A Béka-boltban

Pécs, Irgalmasok-utca 10.

Óriási nagy raktár férfi szövetekben

u. m. finom Mandarin téli kabátoknak, valamint cheviott, gráci loden öltönyökre.

Dus raktár van női szövetekben, vászon, kanavász, chiffon és menyasszonyi kelengyékben.

Gyors és pontos kiszolgálás!

Olcsó árak!

hát a hossza 9 óra 55 perc volt. Addig e hó 30-án a nap 7 óra 12 perckor fog kelni és 3 óra 54 perckor nyugszik le; tehát a hossza csak 8 óra 42 perc lesz. A hold utolsó negyede 3-án volt reggel 8 óra 24 perckor. Ujhold 11-én reggel 8 óra 34 perckor lesz. Ugyanekkor gyűrűalaku napfogyatkozás lesz, mely azonban nálunk csak részben lesz látható. Hold első negyede 19-én délelőtt 9 óra 23 perckor és holdtölte 26-án éjjel 2 óra 18 perckor lesz. Hold van a földtávolban 11-én délután 5 órakor. A nap 23-án éjjel 41 perckor a Nyilas jegyébe lép.

— **(Templom-szentelés Pakson.)**

A paksi új templom, mely Jézus szent szívről nyerte nevét, beszentelése f. hó 24-én lesz. A vállalkozó, *Sehlauch Imre* művét közmegelegedésre befejezte s jelenben a belső berendezésén dolgoznak.

— **(Táncestély.)** Az almamelléki ifjuság november 23-án Almamelléken a Zsifkő-féle vendéglőben zártkörű táncestélyt rendez. Bélépti díj: személyenként (beleértve a táncjelvényeket) 1 korona. Kezdeté este 8 órakor. Zenét a szigetvári zenekar szolgáltatja. Jó ételek és italokról gondoskodva van. Confetti, szerpentin csata és világposta is lesz.

— **(Postamester kerestetik.)**

Tolnán egy elsőosztályú postamesteri állás van üresedésben. Pályázni november 29-ig lehet a pécsi posta- és távirada igazgatóságnál.

— **(Uj távbeszélők.)** A kaposvári pósthivatalban a kereskedelmi miniszter nyilvános távbeszélő-állomást rendeztetett be. Az eszéki postahivatalnál levő telefonközpontot a helyközi forgalomba szintén bevonatta.

— **(Áthelyezés.)** *Harsányi József*, szigetvári kir. járásbírói aljegyző, a letenyei kir. járásbíróshoz helyeztetett át.

— **(Összeesett az országuton.)**

Szeli István, öreg, hetvenháromeves ember, ki Pécsen egyedül, minden támasz nélkül tengeti életét. Ki szokott járni a közeli falvakba, hogy egy kis alamizsnát szerezzen magának. Így tett tegnap is, bár nagyon betegnek érezte

— Soká marad?

— Nem. Csak leteszem ide, a mit hoztam: imát, könnyet, aztán . . .

— Aztán . . . ismét elmegy . . . ?

Volt a férfi hangjában valami, a bocsánat megadásából. Elfeledett ő már mindent ebben a pár percben, a mikor itt a kiengesztelődés lépcsőjén látta az egykori hitvest könnyezve, imádkozva.

Az asszony kész lett volna visszamenni, de szégyelte önmagát megkövetni.

— Maradjon itt, hiszen maga az édes apja . . . ne menjen el . . . hiszen ez a mi közös tulajdonunk.

A férfinak belenyilalt az utolsó szó a szívébe.

— Igaz . . . közös tulajdonunk . . .

És ott maradt.

Folytassam-e Nagyságos Asszonyom?

Talán nem . . . Hiszen olyan egyszerű a vége: kibékülés a gyermek sirja, a közös tulajdon lelett, a mely olyan szent, mint az oltár, annak a ki megérti, annak a ki megéri; a kibékülés hit, a mindent begyógyító örök hit.

Mesém befejeztem Nagyságos Asszonyom. Ez is megtörtént, a mint az a másik; kettő között csak az a különbség, hogy az az asszony a bünt kezdte; emez befejezte.

Elmondtam. Csókolom a kezét.

magát. Hazafelé tartva, közel a városhoz, a pécsváradai országuton összeesett, mert a betegség okozta gyöngeség miatt már nem volt képes a lábán megállni. Ugy találták meg az arrajáró emberek, kik jelentést tettek róla a rendőrségnek. — A rendőrség azután kocsit küldött ki érte és beszállították ápolás végett a kórházba.

— **(Meghínsult betörés.)** *Volák Géza*, Anna-utca 37. szám alatti boltjába az éjszaka ne akartak törni. A tettesek lefeszítették a külső ajtó keresztvasát s ki is nyitották. De a belső ajtóval nem bírtak boldogulni s féltek az észrevételtől, elmentek anélkül, hogy valamit elvihettek volna. A meghínsult betöréssel több rovott multu fiatal csavargót gyanúsítanak, kik ellen megindították a nyomozást.

— **(Garázdálkodó cigányok.)**

Beköszönt a hidegebb időjárás, a mikor a nagyobb tolvajlások szezona is megkezdődik. A mi cigányaink pedig rendkívül járatosak ebben. Benn van az már a vérükben, ki nem vehetik onnan, csináljanak bármit is velük, nem változik bizony meg, azok maradnak, a mik. Ők soha meg nem békülnek azzal a renddel, hogy máséhoz nyulni nem szabad. — A szolgabírószágot a mai nap folyamán több községből értesítették, hogy kóbor cigányok mindenfelé a községekben éjnek idején betörnek a pajtába, a csűrökbe, a padlásokra, és a mit találnak, azt magukkal viszik. A szolgabírószágot utasítást adott a csendőrségnek, hogy a kóborló cigányokat nyomozza ki.

— **(Betörés egy présházba.)** A patacsi határban az éjjel betörést követtek el ismeretlen tettesek. *Krausz Ignác* kereskedő szőlőjében a présházba törtek be s onnan, a mit értek, elemeltek. A betörők után a rendőrség itthon, a csendőrség pedig járásban megindította a nyomozást.

— **(Agyonnyomta a hordó.)** Udvari tolnamegyei községben *Pfaff Henrik*, jó módu gazda felment a padlásra, hogy onnan egy hordót leemeljen. A nagy hordót *Pfaff* elszalasztotta, mely az alant játszadozó két éves kis fiára zuhant s azt agyonnyomta. A szülők kétségbe vannak esve, s *Pfaff* már öngyilkosságot akart elkövetni.

— **(Vérré vált ital.)** Szegzárdi levelezőnk írja: Az itteni szőlőhegy pincéiben két társaság mulatott új bor mellett. Az egyik pincében *Till Mihály* és társai, a másikban *Gróf Pál* itta a hegy levét több barátjával. A két mulató társaság, midőn már sokat öntött fel a garatra, egymással kötekedni kezdett, melyből aztán oly verakedés támadt, hogy *Pósta Lajos* 23 éves legény halva maradt a csata színhelyén, *Füzi István* pedig tőből levágták a fülét. *Pósta Lajost Gróf Pál* ütötte fejbe egy karóval úgy, hogy rögtön meghalt. Gróftól és társait a csendőrök elfogták és a szegzárdi ügyésznek adták át.

— **(A Baranyamegyei Hitelintézet.)** városunk ezen ágilis pénzügyintézete f. hó 11-től kezdve a Király- és Kazinczy-utca sarkán levő saját házába költözködik. A díszesen s a modern igényeknek teljesen megfelelően átalakított helyiségekben az intézet most a rendes takarékpénztári ügyleteken kívül értékpapírok és sorsjegyek el-

adásával és vételével is fog foglalkozni és a a váltóüzletnél előforduló bármely megbízást is elfogad. Örömmel üdvözöljük az intézet ezen újabb vállalkozását és reméljük, hogy új helyiségeiben az oly szépen prosperálásnak induló fiatal intézet bizalommal és tekintélyben erősödni fog.

— **(A póttartalékosokról.)** Több helyről történt érdeklődés folytán a m. kir. honvédelmi miniszter most leiratot intézett a hatóságokhoz, melyben közölni teszi, hogy az idén a katonai kiképzés alól felmentett póttartalékosok a jövő év október havában kerülnek csak újra kiképzetés alá. Azok, kik a tanítóknak engedélyezték ama kedvezményt óhajtják igénybe venni, hogy a nyári hónapok alatt képeztesse ki, ezért külön tartoznak folyamodni.

— **(Tojás-párbaj.)** Tipikus alakjai az apróbb vidéki városoknak, falvaknak a tojásért házaló kofák, kik beszólnak minden udvarra, bekopogtatnak minden ajtón. A szavuk pedig mindig egyforma:

— Van-e tojás eladó?

Tegnap — Mohácsról írják nekünk — két ilyen kofaasszony indult egyszerre kőrutra, hogy összeszedjék a gazd'asszonyok összegyűlt tojásait. Az utcákon végig az egyik a jobb, a másik a bal oldali soron haladt. Így egyeztek meg előre. Történt azonban, — itt már a fátum vette át a história fonalát, hogy az egyik kofa átlépte a tilos határt. Egy nagy kosár, megrakva tetejében csábitóan fehér tojással, az csalta a tiltott utra. Valami jámbor gazd'asszony állt ki vele a bal soron a kapualjába és várta rá a vevőt. Akadt is nyomban. A jobb oldalról észrevette a szemfüles kofaasszony és mig konkurrensé egy házban alkudozott, átszökött a tilosba. Arról, hogy a szerződésesszög tudott-e valamit, például a genfi konvencióról, a mit szintén azért hoztak, hogy meg ne tartsák, legnagyobb sajnálatunkra nem számolhatunk be. Arról azonban számot adhatunk, hogy mi alatt a csábitó tojásokra alkudozott, hirtelen valami heves ütés érte az orrat és nyomban sárgás-fehéres ragadós anyag borította be arcát. Annyi ideje sem volt, hogy megérthesse, honnan ered a váratlan támadás, mikor már sűrű egymásutánban röpültek feléje a lövegek, — tyuktojások alakjában. A válasz sem késett és az is tyuktojás volt. A meglepett Amazon ugyanazzal a fegyverrel felelt, melylyel megtámadták s most már a tojások feltartóztatlan özönét zudították egymás felé. A hatalmas tojásmunició elfogytával aztán a két hölgy fogta a kosarát és járta tovább a maga sorát, bekopogtatva minden kapun:

— Van-e tojás eladó?

— **(Csillárok, villamos lámpák és minden alkatrészek külön.)** A villamos világítás egyre nagyobb tért hódít, ez az újítás nemcsak célszerű, de a legkellemebbek egyike, szinte örül az ember, midőn a villamos lámpákat látja. Különösen a magánlakások fényét és elegáns előkelőségét emelik a villamos lámpák és csillárok. Ily csillárokból álló és függő lámpákból bámulatosan szép és finom izlésű, művészi kivitelű példányok láthatók *Schönwald Imre* ékszerész- és műkereskedő király-utcai villamos tárgyak külön osztályában. Ezenkívül rendkívül nagy választék

van villamos körtékben (izzó lámpa), a melyek nemcsak a legkitünőbb minőségűek, de egyúttal rendkívül olcsók. — E cikkekben a cég ezentul tetemesen nagyobb készletet tart, hogy a folyton fokozódó keresletnek megfelelhessen. Ép azért, a ki a lakásába villamos világítást bevezeti, mulasztást követ el, ha e szép rak-tárt meg nem tekinti és Schönwald rendkívül olcsó áraival meg nem ismerkedik.

Idegenek Pécsen.

— November 6-án. —

Aranyhajó-szálló. Fenner Benő, utazó, Bécs. — Stenhardt Emil, utazó, Bécs. — Treulich Károly, utazó, Trieszt. — Sander Mór, utazó, Bécs. — Grünbaum Béla, utazó, Budapest. — Klein Sándor, utazó, Bécs. — Lang Izidor, utazó, Budapest. — Bach Mór, kereskedő, Pancsova.

Vadember-szálló. Bihari Benő, ügyvéd, Dárda. — Kaufmann Béla, ügyvédjelölt, Bpest. — Frank Mór, utazó, Bpest. — Freunberger Lipót, kereskedő, Buziás. — Thoman Simon, utazó, Budapest. — Blau Adolf, Lugos. — Pollák József, utazó, Fiume.

Mátyás király-szálló. Morvay Ferenc és neje, jegyző, Viszló. — Kiss Tóth Imre és neje, Vaiszló.

Magyar király-szálló. Klobucsárics Mihály és családja, Sziszek.

Nádor-szálló. Tordai Imre, igazgató, Bpest. — Horváth János, Szeged. — Ivánovics Sándor, hivatalnok, Arad. — Hanny József, építő, Eszék.

Pécs szab. kir. város

Meteorológiai állomása jegyzetel

1901. nov. 7. délután 2 órakor.

Barometer (redukált) = 766.1 mm. (súlyedő.)

Hőmérsék = 8.2 °C.

> maximuma: 5.0 °C.

> minimuma: 0.0 °C. } tegnapi.

Párányomás: 4.8 mm.

Relatív nedvesség: 60. %

Felhőzet: 0. —

Szélirány s erő: W. 3. —

Csapadék 24 órai: 0. Hárma'p. = — 2.5 °C.

Szeles, hideg, i. v. később hőemelkedés, borulás várható.

Dr. Cser.

Művészet, irodalom.

○ **Fedák Sári, mint Bimbilla.** Harmadszor láttuk tegnap este Fedák Sárít a pécsi nemzeti színház színpadán, ezuttal Rákosi és Szabados daljátékában, a Bolondban. A közönség kíváncsi volt, minő Bimbilla lesz? Vagy talán nem is volt kíváncsi? Hát akkor miért volt oly zsufolt ház? Mert istenigazában, zsufolt volt az, sehol egyetlen üres hely sem akadt. — Gondolkodóba ejti az embert, kérdezi önmagától, hát mi képes oly extázisba hozni a pécsi közönséget, hogy valósággal rohan a színházba, mintha soha még előadást nem látott volna. A jó Isten tudja. Valóságos varázsszal bír az a Fedák Sári, hogy úgy törtettek három napon át az emberek a színházba. Önkénytelenül kérdezi az ember, talán a művészete oly nagy, vagy az éneke oly világhírű, hogy boldogtalannak, szerencsétlennek érzi magát az, a ki nem látja. Ezuttal, a mikor a pécsi publikum úgy tüntetett az »isteni Zsazsa« mellett (mert még ennek is elnevezték), nem a művészetnek hódolt, nem azért rajongott, hanem pusztán a színésznőért. Nem tudjuk elképzelni, honnan ered az a nagy hirneve, a mivel egész országszerte elhalmozzák, akár csak a legjelesebb művésznőt. Valóságos diadalmenet ez s babérkoszoru, virágcsokor özönével vonul be tizenhatodikán a pesti Magyar színházba.

Tegnap Bimbillát játszotta, ezt a kedves, elhagyatott, kóbor bohócleányt. A közönség hallatlanul tüntetett mellette. Nem hiszünk, hogy még valaha egy művésznő nálunk úgy meghódítsa magának a közönséget, a hogy Fedák Sári. Vagy harminceszor hívták a lámpák elé a második fölvonás után. S különben is minden énekszámát többször megújraztatták (!) Az ő Bimbillája ugyszólván egész más volt, mint a milyennek mi *Kapossy Józstól* láttuk.

A két művésznő alakítását összehasonlítva, kénytelenek vagyunk határozottan kijelenteni, hogy *Kapossy Bimbillája* több helyütt jobb volt. Voltak helyek, a hol a művésznő egész eredeti fölfogást mutatott be. Igaz, néhol előnyére, de viszont másutt, hátrányára. Különben nem bocsájtkozunk olyan mélyen a bírálatásba, mert a közönség másnak találta, azaz kifogástalannak. Annak bírálatán pedig nem akarjuk magunkat tenni. Az igazgatóság, tekintve, hogy micsoda hatást ért el, kérte a művésznőt tegnap maradjon még ma itt és lépjen föl a »Három pár cipő«-ben, melyben Léai egyike a legjobb szerepeinek. A művésznő azonban ezt az ajánlatot nem fogadhatta el, mert péntek este már Szegeden kell játszania.

A többi szereplő a régi jó volt. *Mezey Nádassy, Vágó* mind pompásan játszottak.

(o. p.)

○ **Könyv helyi szerzőtől.** *Günther Mihály dr.*, a pécsi keresk. és iparkamara fogalmazója „*Az ipar és gyári alkalmazottak betegség esetén való segélyezése a magyar korona országában*“ címen egy nagy tanulmányra valló könyvet adott ki, melyben foglalkozik a munkás betegséggel. Bőven és részletesen tárgyalja emez intézménynek történetét; kimutatja előnyeit; foglalkozik hibáival s mindezt tekintélyes kutforrások felhasználásával és a munkás betegséggelzés ügyének külföldi híres harcosai véleményére hivatkozással teszi. Szerző maga is állt betegséggelző-pénztár élén s így közvetlen tapasztalatból jellemezheti emez intézményt, melynek — hogy teljesen megfeleljen céljának — sok megfigyelésre érdemes, elfogadásra való orvosszerét hozza ajánlatba könyvében, melyet mindenkinek, ki az ügy iránt érdeklődik, a legmelegebb figyelmébe ajánlunk.

○ **Cimbalmozók figyelmébe.** A »Cimbalom Szalon« c. folyóirat október és november havi számai különös érdekes tartalommal jelentett meg. Az október havi szám tartalma: 1. Rég megmondtam. 2. Édességem boldogságom. 3. Boldog vagyok ha láthatlak. 4. Én vagyok a falu rossza. 5. Huzzad cigány: magyar dalok. 6. Rubinstein Arrá, műdal és 7. A patak csevegése, szalon darab. A november havi szám tartalma: 1. Ne töltsetek poharamba. 2. Ne higj neki. 3. Hej de bus a lelkem. 4. Várhatsz babám, elvárhatsz. 5. Jaj be magas! Magyar dalok. 6. Nasiskor, csárdás és 7. Álmod, dalkeringő. — Ily gazdag választékban a legújabb műveket találja meg a cimbalmozó közönség a »Cimbalom Szalon« minden füzetében. Előfizetési ára a most folyó október—december negyedre 3 korona. Előfizethetni a »Cimbalom Szalon« kiadóhivatalában Budapest, Károly-körut 8-ik szám.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel felkérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Folyó szám 42. Idénybérlet 42. Páros bérlet.

Nemzeti színház.

Ma, péntek, november 8-án:

A vörös talár.

Eugène Brieux drámája.

Dráma 4 felvonásban.

Személyek:

Mouzon	Kardos Andor
Vagret	Vágó Béla
Etchepare	Thury Elemér
Mondoubleau	Pesti K.
La Bouzule	Fekete Lajos
Bunerat	Szilágyi A.
A főügyész	Vojnits Béla
Yanetta	G. Miklósi I.
Etchepare anyja	A. Nagy Vilma
Vagretné	Veszpréminé I.
Buneratné	Acél Szidi
Bertha	Csige Ilonka
Cataléna	Nádasyné

Szombton november hó 9-én:

Ugyanez.

Törvénykezés.

Lövöldöző fiatalember.

— Esküdtszéki tárgyalás. —

Pécs, 1901. nov. 7.

Ugyszólván gyerekember került ma az esküdtszék elé, a ki azzal volt vádolva, hogy egyik pajtására, *Máthé Mihályra*, háromszor rálőtt, de egyszer sem találta el, majd egy negyed óra múlva szomszédjának, öreg *Deli Józsefnek* pajtáját felgyújtotta, a mitől a szomszédos pajta is tüzet fogott. És ez a vádolt fiatalember *Herke Lajos* husz éves csikós-töttösi földműves. Igen megayerő és bátor tekintetű gyerek-ember ez a vádlott, a ki olyan jámboran ült a vádlottak padján, hogy az ember kételkedett, hogy csakugyan képes volt mindazt elkövetni, a mivel vádolták. A lövöldözést beismerete, hanem a gyújtogatást tagadta. Ugy tünt ki a tárgyalás menetéből, mintha a lövöldözés mániája volna, mert egy másik lövöldözéssel is vádolta az egyik tanu, illetve a tűz által kárt szenvedett öreg *Deli József*. De ezt csak pusztán ráfogta, semmi bizonyítékot nem tudott felhozni mellette.

A tárgyalást *Simon József dr.* törvényszéki tanácselnök vezette. Szavazó bírák voltak: *Borsitzky Imre dr.* és *Kosztér János* törvényszéki bírák. A vádhatóságot *Gyenes József dr. kir. alügyész* képviselte. A vádlottat *Lauber Rezső dr.* pécsi ügyvéd védte. A jegyzőkönyvet *Mihályfi Jenő* törvényszéki aljegyző vezette. Az esküdtbiróság sorsolás után a következőkép alakult meg: esküdtök: *Bottlik Imre, Gadó István, Gerőfi Nándor, Höfler János, Bujdosó István, Graumann János, Ribics Máté, Szedlák Antal, Kelemen Mózes dr., Rozman András, Pápa József és Stein Lajos dr.; pótesküdt: Papp András.*

Herke Lajos a büntényt, a mivel vádolva volt, a következőkép adta elő: Ez év szeptember huszonkilencedikén, tehát Szent-Mihály napján, Csikós Töttösön *Bartman Jánosné* korcsmájában mulatság volt. A vádlott mindjárt ebéd után elment a korcsmába, a hol táncolt és közben társaival iddoggalt. Este ugy félnyolc tájban kiment az udvarra, s hol az ajtónál régi pajtását *Máthé Mihályt* találta. Máthé kissé hangosabban volt és *Herke* rákiáltott. Máthé viszont rászólt, ne kiáltson úgy, még azt hiszik, verekednek. Erre a fiatal gyerkőc kérdezte Máthétól, mit gondol kicsoda ő? Máthé lenézőleg tekintett végig rajta, mire a vádlott azt hangoztatta, hogy ő a »kis-jézusa«. E kitétel fölött összepöröltek, mert Máthé sehoggy sem akarta ezt elismerni. A vádlott

azonban tagadta, mintha azt a »kis-jézus« kitételt használta volna. Majd erre elváltak egymástól, a vádlott visszament a szobába és tovább ivott. Jó időre rá újból kiment az udvarra, a hol megtalálva a molnár fiának biciklijét, fölült arra és elkezdett biciklizni a holdvilág mellett. (Elég poétikus lehet a fiatal ember.) Utána kijött a korcsmából Máthé Mihály többedmagával, hogy haza menjenek. Az uton egyszerre elhajtott mellettük Herke Lajos és tovább menve, hátra kiáltott. »Gyere ide édes Mihályom, kedves pajtásom.« Az feleje is ment, de a vádlott előadása szerint, bottal, a mitől ő megijedve, kétszer a levegőbe lőtt, hogy Máthét megijeszze. Aztán a biciklit átadta a korcsmárosné fiának és ő elment haza lefeküdni. Körülbelül félórára rá »Tűz!« kiáltás zavarta föl. Ennyit mondott el, de hogy a gyújtogatást, a mivel vádolták, ő követte volna el, határozottan tagadja.

A sértett, a ki különben nem is sérült meg, Máthé Mihály, azt vallotta, hogy a vádlott mintegy huszonöt lépésre lehetett tőle, a mikor először rálőtt, mert ő azt mondja, hogy Herke határozottan rácélozott. Legalább a második lövésről biztosan tudja. Sőt azt mondja, hogy egy harmadik lövést is tett. A gyújtogatásra vonatkozólag föntartja a vizsgálóbíró előtt tett vallomását, mely szerint Herke gyújtotta föl a pajtát. Arra a kérdésre, honnan tudja, hogy Herke volt, azzal válaszolt, ő hátulról látta, a mikor egész pörére vetkőzve, hajon fön futott el a tüztől. Vallomása ezen utóbbi része nélkülözötte a hihetőséget és így esküre sem bocsátották.

Öreg Deli József a lövöldözésről mit sem tud, a gyújtogatásról is csak annyit, hogy ő az udvaron volt, a mikor Ács Antal veje és unokája, Márton, hozzá futottak, kiáltva, hogy Herkét látták a pajta mellől elfutni; ő gyújtotta föl a pajtát.

A többi tanu sem tudott valami lényegeset vallani. Ács Antal vallomásából az tűnt ki, hogy ő a fiatal gyereket mindenképen bele akarja mártani a gyújtogatásba. Az ügyész figyelmeztette is erre.

A tanuk kihallgatása igen lassan ment, mert egy része a vádlott javára, másik része terhére vallott és több tanut szembesíteni kellett s így lapunk zártakor ért még csak véget a tanuk kihallgatása.

§ **Korcsmai verekedés áldozata.** A tegnapi tartott esküdszéki tárgyalás lapunk zártakor még folyt s így az ítéletet nem közölhettük. Az esküdtek Ivicsin Pávót fölmentették, annak az alapján, hogy igaz ugyan, hogy súlyos testi sértés büntetében bűnös, mert az önvédelem határát túllépte, de ezt lélelemben, ijedségben és zavarodottságában tette és ez nem büntetendő.

Közgazdaság.

Borkereskedelmünk.

Pécs, 1901. november 7.

Olyan témát penditek meg, a melyről 1—2 év óta sokat irtak, sőt nyomdafestékből is eleget pazaroltunk rá. Bennünket kétszeresen érdekel ez, mert először a bortermelő vidékek közé tartozunk s azok közt nem az utolsó helyet foglaltuk el. Másodszor borkereskedelmünk is oly élénk, oly virágzó volt, hogy méltán nevezhettük azt hazánk borkereskedelmi központjának. Nem akarom statisztikai adatokkal bizonyítani, mennyi bort szállítottunk el 10 évvel ezelőtt és mennyit szállítunk el most. Legyen elég ismételnit azt, a mit mindenki tud: hogy *borkereskedelmünk teljesen pang!* Azelőtt virágzó üzletek a tönk szélére jutottak s azok, amelyek még fennállnak, ugyancsak küzdenek a létjogért.

Pécs és a bor, ez azelőtt egytűvé tartozott és valahányszor említették városunk nevét, ha ki nem mondták, de legalább is oda gondolták a bort is. Mikor jössz el ismét te fényes kor, amikor külön vonatokon szállították el a borküldeményeket?! »Óseimnek fényes kardja, fogason függ rozsdá marja! Mily találó ez borkereskedelmünkre is! Igen, ezt is rozsdá marja. De még milyen rozsdá! Az, a melyhez csak a borpancsolók által jutottunk. Bár egy cégé belőle az oroszánrész — de még sem egészen.

Mert amikor ez a hirhadt esemény előfordult, vele egy csapással tönkre tették egész hazánkban, de legfőbb Pécsen a borkereskedelmet. Hány embernek adott ez keresetet, biztos megélhetést. Mennyit szenvedtek maguk a kereskedők, a munkások, a kádár ipar stb. És mindezt egy szerencsétlen gondolat okozta. És ez a gondolat az volt, hogy kikürtölték az egész világban hogy: *Magyarországban hamisítják a bort!* A magyar bor csupa pancsolás, amely szállítókat soha sem látott. Nos elérték vele azt is, a mi nem volt szándékuk.

Nem kellett más a mi jóakaróinknak. Lám, ha a magyar maga is bevallja, hogy nála miként készítenek bort, milyen állapotok uralkodnak tehát ott!

A közelmúltban szerencsém volt egy bécs-ujhelyi ismert nagy borkereskedő cég főnökével utazni. Természetesen azonnal a hazai borkereskedelemre terelem a beszéd tárgyát. Kérdeztem: bevásárlás céljából volt-e Pécsen. Várakozásom ellenére nemmel válaszolt. Igen kevés magyar borra van szükségem. Amilyen keresett volt — ugymond — azelőtt a magyar bor, olyan kevés kell ma belőle. A külföld egyenes ellenszenvvel viselkedik a magyar borok iránt. S ha kerül is belőle eladásra, a külföldi borokkal szemben hasonmóságú magyar bort 2—3 koronával kell olcsóbban adnunk. Amily barátja vagyok a magyar bornak — de kénytelen vagyok mindig háromannyi, sőt még több idegen bort venni, mint magyart.

Ilyenek tehát a viszonyok nálunk. És a mi borkereskedőink mégis tétlenül nézik azt. Nem tesznek semmit régi jó hírnevük helyreállítására érdekében. Őbe rakott karokkal várják, remélik a helyzet javulását. Ne bízzák azt másra, hanem egyöntetűen, közös akaratl igyekezzenek helyzetüket javítani.

Főlöszleges magyaráznom, hisz minden józan gondolkodó ész beláthatja könnyen, mennyit szenved e rossz hír által a termelő, mint a kereskedő egyaránt. Minden hektoliternél csak 2—3 korona, mennyivel szegényebb tehát az ország néhány millió hektoliternél. De ezt kiszámítani ismét a statisztikával foglalkozó egyénekre hagyom. Helyzetük javítását pedig a legközelebb érdekeltekre, a borkereskedőkre bízom.

Karolják fel tehát a saját ügyeiket és az eredmény nem marad, nem maradhat el!

L. L.

TÁVIRATOK.

— **A khinai alkirály meghalt.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Li-Hung-Csang khinai alkirály ma Pekingben meghalt.

— **A király Bécsben.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Királyunk ma reggel Gödöllőről Bécsbe érkezett, egyenesen a Burgba hajtattott, hol déiben magánkihallgatáson fogadta Erzsike főhercegnőt vőlegényével.

— **Csőd a tőzsdén.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A budapesti gabonátőzsdén *Gelb* Sámuel kulisszacég fizetése képtelen lett. Gelb száználcvanezer métermázsányi gabonakötéssel volt érde-

kelve. A fizetése képtelenség nagy szenzációt kelt, de a tőzsde üzletmenetét nem zavarta meg.

— **Tüntetés Jókainé ellen.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Nagyváradon tüntetésre készülnek *Jókainé* Nagy Bella vendégszereplése ellen.

KIR. TÁBLAI ÉRTESEITŐ.

1901. évi nov. hó 4-én s a köv. napokon elintézt ügyek.

(Rövidítések magyarázata: hh. = helyben hagyva, mv. = megváltoztatva, rmv. = részben megváltoztatva, fo. = feloldva, rend. = rendelve nyileg vissza, ms. = megsemmisítve, rms. = részben megsemmisítve, vu. = visszautasítva, hna. = hely nem adatott.)

I. Polgári tanács.

Előadó: *Pilch Antal.*

- V. 1536. Iganecz Jánosné — Szlavecz János öröks. — hh.
1571. Jakab József s t. — özv. Schön Jánosné 1100 kor. — hh.
1719. Bézsényi József s t. — Zalaapáti volt urb. bir-tokosai legelő elkülönítés. — hh.

Előadó: *Tóthósy Béla.*

- V. 2029 Erdély János s t. — Orbán János 1255 frt. — rmv.
2079. Lamm B. és fiai cég — Policzer Czeccilia s t. 623 f. 91 kr. — rmv.
2146. Paizs István — özv. Paizs Györgyné s t. szerződ. érvényt. — hh.
2706. Weiss (Muki) János — Fischl (Ferenci) Zsigmond 3856 k. — hh.
2716. Szántó József — Somogyi Zsófia házass. felb. — hh.

Előadó: *Kaufmann Nándor.*

- V. 2167. Grosz Jakab — Grosz S. 3000 kor. váltó kiadás. — rmv.
2217. Özv. Kornics Mihályné s t. — Beringer Soma haszonbér megszűnt. — hh.
2600. Schön Károly csőd. — rend.
2611. Mautner Jakab — Paksi Mari s t. 150 k. — rmv.
2612. » » » » 110 k. — rmv.
2647. Schönwald Imre — Eppinger Miksa 460 k. — rmv.

Előadó: *Holics Gyula.*

- V. 1987. Rafael Antal — Hochsinger Katalin válóper. — hh.
2013. Ifj. Boncz József — Kaszás Katalin válóper. — hh.
2015. Csekő Lajos — Király Erzsébet válóper. — hh.
2055. Küfaber Julianna — Péri József válóper. — rend.
2057. Ellebruch Henrik — Beck Éva válóper. — hh.
2058. Kajdi Gyula — Katona Julianna válóper. — fo.
2059. Ifj. Kramer Konrád — Weber Katalin válóper. — hh.
2067. Gál József — Lakos Eszter válóper. — hh.
2090. Simon Ödön — Nyikos Teréz válóper. — hh.
2130. Kresztics Mihály — Sztamonics Milka válóper. hh.
2152. Szántó Éva — Nagy Gy. István válóper. — hh.
2628. Pilcz Albert — Schwarcz Róza válóper. — hh.
III. 2473. Spányi Leó — Csentő Mihály ár. — hh.
2577. Dr. Tuboly Gyula s t. — Tamás Ádám zárlat. — ms.

II. Polgári tanács.

Előadó: *Rökk Gyula.*

- V. 2014. Katona Ferenc s t. — özv. Katona Mihályné öröks. — hh.
2027. özv. Pöcze Istvánné — Pöcze István s n. szolgál. jog. — hh.
2028. Levasics Mária — Levasics Iván s t. öröks. — hh.
2092. Özv. Aneigl Ádámné — Tolna nagyközség 1600 k. — hh.

Előadó: *Graff Károly.*

- III. 2520. Kis Pál s t. — Kovács Erzsébet tjog. bek. — rend.
2532. Trenkert Bernát — Trenkert János » » — rend.
2537. Baranya megye gyámpénztára — Szorg Lőrinc felszól. — hh.

2569. M. kir. államkincstár — Szörcsök Teréz zjog. bek. — hh.
 2576. Bitó József tjog. bek. — v. u.
 2659. Tengler János s n. — Schwarczmann Károly végr. — rend.
 2670. Özv. Schreiber Fülöpne — Dunaföldvári gör. kel. egyház végr. — rend.
 2687. Schwarcz Henrik — Deáky Sándor végr. — hh.

Előadó: *Zsahokrszky Ferenőz.*

- III. 2506. Fördös Géza — Dömötör Mihály végr. — m. v.
 2533. Erdéyi Éva s t. — néh. Rapoly Antal öröks. végr. — rend.
 2548. Mohácsi ált. tkptár — Vlarics Péro — rny.
 2563. Steiner Ferenc s t. — Tolna vidéki tkptár végr. megszűnt. — rend.
 2565. Dr. Schwetz Antal s t. — Pill Jánosné végr. — ms.
 2568. Mohácsi tkptár — Ács Mihály s t. végr. — hh.
 2575. Pécsi tkptár — Gold Mór végr. — hh.
 2592. Szabó József — Tóka Teréz végr. — ms.

Büntető tanács.

Előadó: *Bocz Alajos.*

- V. 1200. Hollendus János s t. lopás. — főt. kit.
 1221. Tamás József m. lak. sért. — rend.
 1223. özv. Bizse Pálné lopás. — főt. kit.

Előadó: *Cziglányi Béla.*

- V. 1258. Horváth József (Balkáni) megvesztegetés. — főt. kit.
 1273. Kasza Imre nyilv. rágalm. — áttét.
 1296. Pandur Lajos suly. t. sért. — főt. kit.

Előadó: *Nábráczky Lajos.*

- V. 1898. Sántha Mihály sikk. — főt. kit.
 1427. Héring Mari több. r. lopás. — főt. kit.

Előadó: *Varga Nagy István.*

- V. 1265. Galambos Gyula csalárd. bukás. — főt. kit.
 1268. Goldstein József sikk. — főt. kit.
 1285. Varga János s t. m. okir. ham. — biz. kieg.

Elintézésre kitért ügyek.

Bejelentések 1901. évi nov. hó 11. s a köv. napokra.

I. Polgári tanács.

Előadó: *Püch Antal.*

- III. 2406. Lápafőn elhalt Könye Mihály hagy.
 2427. Mosztbacher János — Dancz Mihály s n. végr.
 2459. Reiber János — Reiber Jánosné tauu dij.
 2528. Csáktornyán elhalt Szakonyi Zsigmond hagy.
 2608. Imgrund György s t. — Andrassy Lajos v'gr.
 2633. Néhai Talabér Kálmán hagy.
 2634. Néhai Augusztinovics József hagy.
 2719. Néhai Szekrény György hagy.

Előadó: *Tóttóssy Béla.*

- V. 2165. Gócza József — Strancsák József végrend. érvényt.
 2246. Hoffmann József — Hoffmann Lőrinc 5705 f. 45 kr.
 2466. ör. Beke József — Börcei György s t. ing. birt.

Előadó: *Kaufmann Nándor.*

- V. 2218. Vb. Fischer Mark s n. — Österreicher Mór végr.
 2227. Kk. Zsivánovits Ernő s t. — Zsivánovics Károly ingók elkülönít.
 2767. Csukás Zoltán — Fülöp János csődnnyítás.
 2768. Baranyamegyei hitelintézet — Fülöp Jánosné csődnnyítás.
 III. 2662. Gebauer Tivadar — Frank Sebő bizt. végr.
 2695. Wesselszky Ferenc utóda cég — Wesselszky Ferenc cég-cég-változtatás.

Előadó: *Holics Gyula.*

- V. 2114. Szeles János — Oroszi Rozália válóper.
 2162. Kovács Lidi — Kovács József »
 2166. Dr. Korodi Simon — Sonnevald Ludmilla »
 2186. Reisz Jakab — Leidekker Anna Mária »
 2229. Fischer Jakab — Grosz Vilma »
 2254. Beretics Mihály — Kovács Teréz »
 2262. Bálint József — Werner Mari »
 2274. Szücs Anna — Weisz Antal »
 2285. Lang György — Schneicker Krisztina »
 2290. Weiczl Mihály — Weiczl Anna Mária »
 2291. Keresztes József — Lőrincz Sára »
 2292. Vogronics József — Reinhardt Teréz »
 2294. Drináci Erzse — Baksai János »
 2296. Horváth Margit — Kunder Menyhért »

II. Polgári tanács.

Előadó: *Rókk Gyula.*

- V. 2205. Szivér István — Kremzir János 57 k. 35 fil.
 2223. Özv. Potz Istvánné s t. — Potz Adám s t. öröks.
 2230. Wullmann Éva — Wullmann Markó s t. ing. t. jog.
 2264. Özv. Kerner Károlyné — Tausz Sámuel 1100 kor.

Előadó: *Graff Károly.*

- III. 2609. Cs. Bán József s t. — Madócsa község tjog. bek.
 2686. Gyórfy János s n. — Tóth Lina s t. tjog. bek.
 2702. Müller József s n. — Pandur Jecó határidő meghosz.
 2717. Tolnamegye árvaszéke tlkv. kiig.
 2718. Zakál Gyula — Ferber Ilona s t. perfelj.
 2735. Magyar Mártonné — Pesti József s n. végr.
 2742. Szieberth Nándor — Zsifkovics Ilia »
 2743. » — Wemenác Gyuró »
 2744. Balog Péter — Balog Mária »
 2747. Lederer Adolf — Nagy Ferenc »

Előadó: *Zsahokrszky Ferenc.*

- V. 2272. Weigel Jakabné — özv. Kovács Sándorné teherm.
 2293. Szomor Ferenc — Kovács Buli János adóslevél törl. okir. kiad.
 2498. Varga György — az első prosztnitzi gazd. gép és motor gyár, fém és vas öntöde Wichterle S. cég törlés.
 2566. Jamnicsek József — özv. Mautner Ferencné törl.
 2616. Rácz Szabó Lajos — Első m. gazd. gépgyár törl.
 2660. Pilcz Ferenc s n. — Szabó Sándorné s t. törl.
 2707. Stern Menyhért — Kobor György törl.
 2709. Molnár Menyhért — Délzalai tkptár. törl.
 2713. András István s n. — Szeider Antal törl.

Büntető tanács.

Előadó: *Bocz Alajos.*

- V. 1234. Özv. Füsér Ferencné lopás.
 1235. Kolompár Sándor »
 1428. Gosparcsek Istvánné s t. »

Előadó: *Angyal Pál.*

- V. 1288. Szántó Arnold Zsarolás.
 1301. Bácsi Viktor s t. magánosok ell. erősz.

Előadó: *Nábráczky Lajos.*

- V. 1441. Nagy Kovács Márton org.
 1442. Horváth Mihály s t. lopás.

Előadó: *Varga Nagy István.*

- V. 1289. Pacskó István ham. tan.
 1299. Zsivkovics Ignác hat. ell. erősz.
 1314. Lakatos Sándorné emberölés.
 1350. Varga József m. okir. ham.

Nyilt-tér.

Hálás szívvel mondunk ez uton is forró köszönetet mindazoknak, kik telejthetetlen kedves halottunk

Hartl Ferencz

elhunyta alkalmából bennünket vigasztaló szavaikkal telkerestek, koszoruk küldésével és a végtisztességen való megjelenésükkel mérhellen gyászunkban résztvenni és ezzel vigasztalan fájdalmonkon enyhíteni igyekeztek.

A részvét és szeretet ily nagy megnyilatkozását az elhunyt drága emlékével együtt megtogjuk örizni mindenkor.

Kelt Pécsen, 1901. november 7.

özv. Hartl Ferencz és családja.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
 SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENCZ
 TAISZ JÓZSEF
 kiadó.

Hirdetések.

Vendéglő-átvétel.

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására adni, hogy a **Munkácsy Mihály-u. 12. szám alatt a Bäumler-féle hársban** levő

Vendéglőt

átvettem

s azt **november 2-án cigányzene mellett tinnepélyesen megnyitom.**

Kitünő konyha. — Székói Sikorszky-féle borok. — Friss csapolású sör. — Balatoni halpaprikás. — Kirántott fogas.

Ebéd és vacsora bérletek.

Pontos kiszolgálás és bámulatos olcsó árak.

Teljes tisztelettel

Fenrich Lajos,
vendéglős.

Tőzeg klosettek!

Tőzeg-klosettet beszeres mindenki, ki teljesen szagtalan árnyékszékét óhajt. mert a tőzeg szagtalanít!!

Tőzeg-klosettet beszeres mindeki, ki a maga és családjának egészségéről gondoskodik, mert a tőzeg fertőtleníti!

Tőzeg-klosettet beszeres mindenki, aki a mindenféle betegségeket terjesztő pöcsgödöröt házából eltávolítani kívánja, mert az ilyenre a tőzeg-klosettek használatánál többé szükség nincsen.

Tőzeg-klosettek kizárólag kaphatók:

Kraus Istvánnál, Pécsen.

T. Kraus István urnak Pécsen.

Ezennel szívesen adom b. tudomására, hogy a nekem szállított **tőzeg szóró klosettekkel teljesen meg vagyok elégedve.** A klosettek kifogástalanul működnek és teljesen szagtalanok.
 Pécs, 1900. június hó 10-én.

Tisztelettel **Dr. Mende Lajos.**

T. Kraus István urnak Pécsen.

Szívesen adom tanubizonyságát annak, hogy az Ön által szállított **tőzeg-árnyékszék**ek minden tekintetben megfelelő, különösen hangsúlyozom, hogy mióta ezek nálam használatban vannak és az emésztőgödöröt használaton kívül helyeztem, **az eddig mindig nedves falak egészen kiszáradtak.**
 Pécs, 1901. május hó.

Tisztelettel **Dr. Czirer Elek,** főorvos.

T. Kraus István urnak Pécsen.

Ezennel igazolom és bizonyítom, hogy a megyei árvaháznál már egy év óta ezen klosettekből **10 db. van használatban** és feltűnő szagtalan voltak, csekély kezelési költségük folytán legmelegebben ajánlhatók.

Keller István, várnagy,
mint a megyei árvaház felügyelője

T. Kraus István urnak Pécsen.

Ezennel szívesen kinyilatkoztatom, hogy a nekem szállított **tőzeg klosettek teljesen megelégedősemre beváltak** és a még visszalévőket is mihamarabb átalakítottam.

Tisztelettel **Fodor Pál,** ügyvéd Deák-u. 1.

!! Éppen most jelent meg !!

A Pécs szab. kir. város és határában levő épületek jegyzéke

(Háztulajdonosok névjegyzékével)

ára 2 korona.

Kapható lapunk kiadóhivatalában.

Kizárólagos

Posztógyári-raktár

Pécs, Apáca-u. 2. Takarékpénztári új palota.

35%-ot takaríthat meg minden férfi, ki ruhaszükségletét kizárólagos **Posztógyári raktárunkból** fedezi. Óriási választékot tartunk honi, angol, gráci és brünni

férfi ruha szövetekben

és szabó kellékekben, ugy szintén tömösvölgyi és pinkaői lőtakarókban, melyeket rendkívüli **olcsó** árakban árusítjuk.

Tisztelettel

Leichner és Fleischer.

Halló!

Ma és minden pénteken

NAGY HALÁSZ-ESTÉLY

a

Nagy-Vigadóban

a felső- és alsó éttermekben.

Nagy adag 35 kr. Kis adag 20 kr.

Kitűnő

Cserta Antal-féle borok

Friss sör.

A n. é. közönség becses pártfogását kérem

mely tisztelettel

Rehling József,

Vigadó vendéglőse.

Emeleti utcai lakás,

mely áll **2 szoba, alkov, konyha** és **mellékhelyiségekből**, az **Árpád-utca 31. szám alatti házban** november 1-től kiadó.

Évi bér **280 korona.**

Bővebbet ugyanott a házmesternél vagy lapunk kiadóhivatalában.

Nemes gyümölcsfák

ez idén nagy készlet miatt igen olcsón kerülnek eladásra Nowotarski kertészetben Munkácsi-utca 20. sz. a. 2-4 éves törpe fák darabja 15-20 krajczár. — Gyönyörű magas törzsű fák darabja 30-40 kr.

A Széchenyi-tér közelében

két ház

célszerű **lakásokkal** és **kerttel**; egy a város közvetlen közelében fekvő

szőlő

kényelmes nyaralóval és több

ház hely

előnyös feltételek mellett **eladó.**

Bővebbet a kiadóhivatalban.

Baranyamegyei Hitelintézet Részvénytársaság Pécs.

Értesítjük igen tisztelt ügyfeleinket, hogy hivatalos helyiségeinket **f. é. november hó 11-től** az intézet saját házába (Király- és Kazinczy-utca sarkán) tesszük át.

Együttal tudatjuk, hogy **a bank- és váltó-üzlet** összes ágazataiba vágó, bármely megbízást **a legelőnyösebb feltételek mellett** teljesítünk.

Pénzbetéteket betétkönyvekre, checkszámlára és pénztárjegyekre előnyös kamatláb mellett fogadunk el.

Az intézet **leszámitol bel- és külföldi váltókat.**

Értékpapírokat és sorsjegyeket vesz és elad.

Előleget nyújt értékpapírokra **igen előnyös feltételek** mellett.

Külföldi pénznemek vételét és eladását, valamint checkek és utalványok kiállítását jutányosan eszközöli.

Szelvény és kisorsolt értékpapírok **beváltása.**

Osztálysorsjáték.

A „Phönix” elsórangu biztosító-társaság főügynöksége.

Az igazgatóság.

A Pécs-Baranyai Fillérszövetkezet helyiségei ugyanott.